

יום ב' דחג הפסח תש"ח בסעודה

ולפני שהוא מתחיל לספר סיפור, הוא מבאר את הזמן ואת הנסיבות שבהן הדבר אירע, וכיצד הגיבו על כך כל הנוכחים, וכל זה גורם שהסיפור יוצא בתמונה חיה.

ג. דובר שהיום נצא ידי חובה במחשבה⁸, ואני אי"ה אמסור בכתב את אשר ברצוני לומר. וציוה לנגן.

ד. בסיום הסעודה אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: על אף שנאמר שהיום נצא ידי חובה במחשבה, אף-על-פי-כן רוצה אני לומר לכם אמרה ישנה.

זוהי אחת מאמרות השליחות שהבעש"ט ציווה את המגיד ממעזריטש למסור להוד כ"ק רבינו הזקן בשמו, מה שאמר לו – לשם מה ירדה נשמתו למטה: שהרי ישנה שליחות פרטית ושליחות כללית, שאפילו שליחות פרטית היא גם לזרע וזרעו, ובפרט שליחות כללית. השליחות הכללית של הוד כ"ק רבינו הזקן היא להרים את העולם, שכל אחד יקלוט את שליחותו הפרטית שלו.⁹

"בראתי" יצה"ר ובראתי לו תורה תבלין¹⁰. לכאורה אין זה מובן, ע"פ פשוט, אילו לא הי' היצה"ר הרי לא היו צריכים את התבלין, ואם כן לשם מה היו צריכים זאת כלל?

אלא הענין הוא, הנפש הבהמית רוצה הרי גשמיות, וגשמיות היא הרי מרה – מרירות, ועל-ידי התבלין של תורה מורגשת המעלה של גשמיות, שהתבלין מהפך ממריר למתקא.

אמר המתקרב: הרי צריך לשמוע כדי שיהי' מה לקלוט.

א. החסיד ר' אבא פערסאן נ"ע¹ הי' חתנו של נכד² של החסיד הנודע הר' זאב וואַלף נ"ע ווילענקער³ – אחיו של החסיד המשכיל ר' משה נ"ע ווילענקער³ – אשר הוד כ"ק רבינו הזקן הפליא את מעלתו הגדולה בעבודה ובהתקשרות פנימית לתורה ועבודה; אצל החסיד ר' זאב וואַלף יש ראש מאיר ולב חם, עבודתו היא בדרך ביטול המרכבה אל הרוכב.

הוד כ"ק אאזמו"ר הרה"ק מוהר"ש אומר להוד כ"ק אאזמו"ר הרה"ק בשם אביו הוד כ"ק אאזמו"ר הרה"ק צמח צדק:

הסבא, הוד כ"ק רבינו הזקן, קורא את החסיד ר' משה: משה שלי, הוא שלי, אני שלו. הרבה קבלתי מרבותי⁴, רבינו הבעש"ט, רבינו הרב המגיד, רבינו הר"א המלאך⁵, הרבה קבלתי מחברי, הרה"ק ר' יעקב יוסף⁶, הרה"ק הר' [. . .]⁷, ומתלמידי ר' משה יותר מכולם.

ב. הוד כ"ק אאזמו"ר הרה"ק קורא את החסיד ר' אבא נ"ע פערסאן "בעל השמועה"; אצלו – הר"א – כל סיפור שקיבל הי' מדויק ומסודר.

ה. אחד עמד ממקומו להתקרב לשמוע בטוב יותר, אמר לו כ"ק אדמו"ר שליט"א: העיקר אינו לשמוע, אלא "לקלוט"¹¹.

ממעזריטש. נסתלק בשנת תקל"ה (אגרות-קודש ח"ג ע' קסג). ובכמה מקומות איתא שנסתלק יב תשרי תקל"ז.

(6) מאוסטרהא (מחבר ספר רב ייבי).

(7) בהעתקת השיחה שתח"י יש כאן מקום פנוי.

(8) בהנחה אחרת: פשוט קשה לי לדבר.

(9) בהנחה אחרת: וזוהי האמרה: [ההמשך בפנים].

(10) קדושין ל, ב.

(11) במקור כתוב "דער עיקר איז ניט הערן, נאָר "דערהערן". ע"ד החילוק בין "הערן" ו"דערהערן" – ראה ספר השיחות תרצ"ו-חורף ה'ש"ת ע' 343 ואילך. שיחת ל"ג בעומר שנה זו (בספר השיחות תש"ו-ה'ש"ת ע' 225).

(1) ראה אודותו – "התמים" חוברת ו ע' ח [רעא, ב] ואילך. בספר השיחות תש"ו-ה'ש"ת ע' 109. וש"נ.

וראה גם בספר השיחות תש"ו-ה'ש"ת ע' 230, ע' 419.

(2) ראה "התמים" שם ע' יא [רעג, א]. רשימת היומן סיון-מנ"א תרצ"ב ("רשימות" חוברת קפ ע' 4). בספר השיחות תש"ו-ה'ש"ת ע' 419.

(3) ראה אודות ר"ז ור"מ ווילענקער – "התמים" שבהערה 1.

(4) ראה תענית ז, א (וש"נ): "הרבה למדתי מרבותי ומחבירי יותר מרבותי, ומתלמידי יותר מכולן".

(5) הרה"ק ר' אברהם המלאך בן הרב המגיד

ענהו כ"ק אדמו"ר שליט"א: יש די מה לקלוט ממה שכבר שמעו.